

JÁKOB

vlčnovský farní zpravodaj
PODZIMNÍ VYDÁNÍ 2015

Namísto úvodníku

Draží bratři a sestry,

jsm moc rád, že vás mohu v těchto podzimních dnech oslovit i prostřednictvím našeho farního časopisu.

Jsm nositeli požehnání

Jistý trapistický mnich nedávno hovořil o tom, že veškerý život za zavřenými dveřmi kláštera má dopad na všechny lidi kolem, i když mnozí ani netuší, kdo to trapisté jsou. Tím, že vstávají ve tři, modlí se, studují, konají bohoslužby, posvěcují sebe a svět. My v naší farnosti sice nemůžeme nabídnout takové duchovní bohatství, ale princip je stejný. To, jestli žijeme jako křesťané, posvěcuje naši obec. Bez ohledu na to, zda o tom kdokoli ví. Svou modlitbou, bohoslužbou, výchovou můžeme spolupracovat na Božím díle a přinášet sobě i druhým požehnání.

Nový pastorační rok

Vzpomínám tuto důležitou okolnost našeho života, protože jsme měsícem září vstoupili do dalšího pastoračního (a školního) roku. V něm nás čekají úkoly i mnoho zajímavého. Jako první chci vzpomenout mimořádnou návštěvu kardinála Dominika Duky u příležitosti 100. výročí narození Patrika Kužely (15. listopadu). O slavnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie (8. prosince) zahájíme

Svatý rok Božího milosrdenství. V dalších měsících se těším na setkání při různých příležitostech, s rodiči prvokomunikantů, s lektory, akolyty, scholou a ministranty nebo při duchovních obnovách. Obracím se pak zvláště na rodiče dětí, pro které se v naší farnosti nabízí mnohé aktivity jak v kostele, tak mimo něj, aby své děti podpořili v odpovědnosti, pravidelnosti a dochvilnosti (mše svatá pro děti, Kubík, služby ministrantů, zkoušky scholy a další). Pak toto vše, co je s nemalým nasazením připravováno, může přinést svůj užitek.

Ptejte se

Měl bych v tuto chvíli ještě jednu nabídku. Tu a tam se mi stane, že při rozhovorech s vámi narazíme na něco, na co jste dlouho hledali odpověď, ale neměli odvahu či příležitost se zeptat. Budete-li mít tedy nějakou otázku, která se týká farnosti, víry, Písma svatého, liturgie... napište ji na lístek a vhoďte do jedné ze zadních pokladniček. Pokud zanecháte na sebe kontakt, pokusím se odpovědět osobně. Půjde-li o otázku obecnou a anonymní, pokusím se odpovědět prostřednictvím promluv, ohlášek či tohoto našeho časopisu.

Přeji nám všem, ať se pro naši obec i vlast stáváme stále více prostředníky Božího požehnání.

Váš P. Ladislav

Jméno JEŽÍŠ

Když se stal Bůh člověkem, abychom si ho mohli představit, abychom s ním mohli komunikovat, přijal jméno JEŽÍŠ. A jak říká Písmo, to je to jméno, kterému všechny národy budou vzdávat chválu. Božímu jméno, jak čteme v knihách Starého zákona, byla prokazována zvláštní úcta. Nový zákon pak ukazuje, že se v Ježíšově jménu dějí a budou dít velké věci. A jsme to my, kdo má tuto úctu zvěstovat dál.

Přijměte tedy tuto výzvu jako příležitost k zamyšlení na konci tohoto církevního roku. Přemýšlejme, jaká je naše úcta k Ježíšovu jménu. Braní Božího jména či svatých jmen jako nádvanku nebo prázdný povzdech je mezi námi věřícími bohužel velmi rozšířeno. Víím, že jde často o zlozvyk,

kterému se velmi těžko odvyká. Ale je to možné. Potom se totiž nejen že necháváme strhávat proudem, ale ještě kazíme další generaci – děti. Je třeba vzít v úvahu i všechny zdobněliny či odvozeniny (např. Ježíšinku, Jezuskote apod.). Nejlepší obranou je vědomí úcty při modlitbě a vzbuzení lítosti a chvály (třeba jen v duchu), když nám něco takového vyklouzne.

Stále častěji si všímám, že i při modlitbě vyslovujeme Boží jméno výrazem, který se vloudil právě z braní tohoto jména nadarmo. Tedy „Ježiš“ s krátkým „i“. I zde je třeba myslet na to, co říkáme, a dbát na uctivou výslovnost. Nezlobte se, že to takto připomínám, ale kdo jiný má Ježíšovo jméno chválit, než my pokřtění.

P. Ladislav

Svátosti: Pomazání nemocných

Rád bych vám v rámci našeho časopisu prakticky představil jednotlivé svátosti z pohledu na jejich podstatu, z pohledu církevního práva a nakonec z pohledu praxe v naší farnosti. Tentokrát se zaměříme na svátost pomazání nemocných.

Co je to pomazání nemocných?

Nemoc a utrpení byly vždy jedny z nejvážnějších problémů, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou konečnost. Každá nemoc nám může dát zahlédnout smrt.

Nemoc může vést do úzkosti, k uzavření se do sebe, někdy dokonce k zoufalství a vzpourě proti Bohu. Může však také dát vyžrát osobě, pomoci jí rozlišit v životě, co není podstatné, aby se zaměřila na to, co je důležité. Velmi často nemoc vyvolá hledání Boha a návrat k němu.

Pomazáním nemocných církev doporučuje nemocné trpícímu a oslavenému Kristu, aby je uzdravil, aby jim ulehčil v těžkostech, uděluje se mazáním olejem na čele a na dlaních a patřičnými slovy (srov. Kodex církevního práva, kán. 998).

Svátost nemocných je vždy spojena s přijetím svátosti smíření a eucharistie. Lze ji přijmout v případě vážné nemoci, opakovaně pak v případě, že se zdravotní stav zhorší. Každoročně ji mohou přijímat všichni dlouhodobě vážně nemocní nebo ti, kdo dosáhli vyššího věku (65 let).

Často se lidé ptají, co je třeba k takové návštěvě kněze připravit. Důležité je kněze vůbec zavolat. Na to není nikdy příliš brzy. Důležité je dotyčného povzbudit, což lze udělat také společnou modlitbou. Co se týká přípravy místa, není třeba chystat nic zvláštního. Kněz vše důležité přinese s sebou. Stačí v pokoji nemocného připravit bíle prostřený stůl, na nějž se položí svátost oltářní. Na stole může být svíce a kříž. Pokud žádáme i žehnání příbytku, připravme skleničku se svčenu vodou (tu si můžeme do svých domovů načerpat z nádoby za zpovědnicí v kostele).

Byl by omyl, kdybychom si mysleli, že jde jen o svátost pro umírající. I když i pro ně je určena, má pak trochu jiný průběh, kdy je svaté přijímání podáváno jako viatikum (duchovní pokrm na cestu) a přidává se udílení plnomocných odpustků pro případ smrti. V takovém případě je proto třeba zavolat kněze co nejdříve, aby byl dotyčný schopen vykonat zmiňovanou svátost smíření. I když má smysl volat kněze i v případě, že už dotyčnému nemoc nedovoluje vyzpovídat se ani přijmout svaté přijímání. V takovém případě mů-

že kněz udělit pouze svátostné pomazání.

V nebezpečí smrti mohou tuto svátost přijmout i ti, kdo z důvodu nezdaru v prvním manželství žijí v manželství civilním a nemohou tedy přistupovat ke svátostem.

Co říká Katechismus katolické církve o pomazání nemocných

Kristův soucit s nemocnými a jeho četná uzdravení nemocných všeho druhu jsou jasným znamením skutečnosti, že „Bůh navštívil svůj lid“ (Lk 7,16) a že Boží království je blízko. Ježíš nemá jen moc uzdravovat, nýbrž i odpouštět hříchy: přišel uzdravit úplně celého člověka, duši i tělo; je lékařem, jakého nemocní potřebují. Jeho soucit se všemi trpícími jde tak daleko, že se s nimi ztotožňuje: „Byl jsem nemocen a navštívili

jste mě“ (Mt 25,36). Jeho přednostní láska k nemocným během staletí nepřestala podněcovat křesťany k tomu, aby zvláště pečovali o všechny, kdo trpí na těle i na duchu. Ona je zdrojem neúnavného úsilí přinášet jim úlevu v jejich trápeních.

Pomazání nemocných v naší farnosti

Domluvit návštěvu kněze u těžce nemocného je možné kdykoli během roku. Farníkům starším 65 let je svátost nemocných udílěna pravidelně jednou v roce, zpravidla před Velikonocemi. Je možné přijít na společné udělení svátosti v kostele, které je dopředu ohlašováno. Stejně tak je možné kněze v tuto dobu pozvat k udělení svátosti domů. Je dobré si všimnout těch, kteří již do kostela nemohou přicházet a tuto možnost jim nabídnout a zprostředkovat.

Přidávám několik myšlenek z katecheze o svátosti pomazání nemocných od papeže Františka

Celou hloubku tajemství pomazání nemocných vyjadřuje biblické podobenství o „milosrdném Samaritánovi“ v Lukášově evangeliu (10,30-35). Pokaždé, když se vysluhuje tato svátost, přibližuje se Pán Ježíš v osobě kněze k tomu, kdo trpí, je těžce nemocný nebo pokročilého věku. Podobenství říká, že milosrdný Samaritán pečoval o trpícího člověka a do jeho ran nalil olej a víno. Tento olej připomíná olej pomazání nemocných, který každoročně biskup svěťí při ranní mši svaté na Zelený čtvrtek právě ve vztahu k této svátosti. Víno je zase znamením Kristovy lásky a milosti, která proudí z Jeho života darovaného za nás a která se vyjadřuje v celém svém bohatství svátostným životem církve. Strádajícího člověka pak Samaritán světil hostinskému, aby se o něho dále staral a nehleděl přitom na výdaje. Kdo je však oním hostinským z evangelního podobenství? Je to církev, křesťanská obec, jsme to my, kterým denně Pán svěřuje ty, kteří jsou sužováni na těle i na duchu, abychom je mohli dále a hojně zahrnovat Jeho milosrdenstvím a Jeho spásou.

Když přijde na mysl, že je třeba k nemocnému zavolat kněze, může někoho vzápětí napadnout: „Ne, raději ne, to nepřinese štěstí. Nevolejme jej.“ Anebo se poleká nemocný, protože někdy se má za to, že hned po knězi musí přijít pohřební služba. To však není pravda! Kněz přichází k nemocnému či starému člověku, aby mu poskytl pomoc. Je proto velmi důležité, aby nemocné mohl navštěvovat kněz. Je třeba jej zavolat, aby udělal pomazání a požehnání, protože sám Ježíš přináší útěchu, dává sílu, naději a poskytuje pomoc. A také odpouští hříchy. To je krásné! Nepovažujte to za nějaké tabu, protože je vždycky krásné vědět, že ve chvíli bolesti a nemoci nejsme sami

Největší útěcha však vyplývá ze skutečnosti, že se v této svátosti zpřítomňuje samotný Pán Ježíš, který nás bere za ruku, hladí, a připomíná nám, že mu nyní patříme a nic – ani zlo a smrt – nás nebude moci od Něho oddělit.

Úryvky z katecheze papeže Františka, převzato z www.radiovaticana.cz.

100. výročí narození

jáhna dominikánského řádu

bratra

Patrika Františka

Kuželý

PROGRAM VZPOMÍNKOVÉ SLAVNOSTI

9.30 hodin

Mše svatá, hlavní celebrant kardinál Dominik Duka, po mši sv. pobožnost na hřbitově u symbolického hrobu Patrika Kuželý

14.00 hodin

Beseda s otcem kardinálem v hlavním sále Klubu sportu a kultury, poté odhalení a požehnání pamětní desky na rodném domě Patrika Kuželý (Vlčnov 141)

František se narodil 16. listopadu 1915 jako nejmladší z osmi dětí rolníku Františku Kuželovi ve Vlčnově č. p. 141. Pokřtěn byl hned dva dny po narození, 18. listopadu 1915, ve farním kostele sv. Jakuba ve Vlčnově.

Když v 11 letech odešel do Prahy na arcibiskupské gymnázium, nikdo z jeho nejbližších netušil, jak osudová je to volba. Už za studií bylo ovšem patrné, že životem půjde zrychleným krokem a s velkou kuráží. Mezi spolužáky vynikal nejen nadáním, humorem a přátelskou povahou, ale i obdivuhodnou sebekázní a touhou po hlubnách duchovního života. Ta ho ve 20 letech přivádí do řádu sv. Dominika.

Přijímá jméno Patrik a s ním závazek tvrdé práce na sobě a na Pánových žnících. Představení v něm rozpoznali velké intelektuální hřivny a poslali ho na studia do belgického Saulchoir. Měl se stát v budoucnu profesorem teologie. O prázdninách roku 1940 se vrátil do Olomouce a přijal zde jáhenské svěcení. Kvůli válce pokračoval v Olomouci.

čoval ve studiích doma.

25. ledna 1941 však pro něj náhle přišlo gestapo. O tom, co mu kladou za vinu, se bratři dozvěděli z tajného dopisu z vězení, kde píše o tom, že se přidal k hromadné žádosti Čechů v cizině za zavedení české čtvrthodinky u francouzského rozhlasu pro Čechy usazené ve Francii a Belgii. Vyšetřovací vazbu absolvoval v Olomouci a ti, co ho znali a byli s ním, vypravují o jeho statečnosti.

Povzbuzoval ostatní, aby neztráceli naději a aby nikdy nezradili. Do lemů šatů, které posílal na vyprání, vkládal tajně dopisy a básně, psané na tenkém papíře. Díky tomu se zachovalo svědectví o jeho závratném duchovním růstu v temnotách utrpení.

Po kruté vyšetřovací vazbě v Brně byl odeslán do Osvětimi s pověstnou obávanou známkou RU - návrat nežádoucí. Jeho smrt je datována v osvětimské úmrtní knize dne 15. 2. 1942 a jako příčina je uveden zápal plic. Dochovalo se však svědectví spoluvězně o tom, že jeho smrt byla způsobena šikanou a krutým mučením, protože gestapo dráždila jeho neochvějná pevnost, pokora a víra.

praneteř Hana

Soutěž pro scholu o originální CD

Milí scholisti,

máte jedinečnou šanci zapojit se u příležitosti svátku vašeho patrona do soutěže o originální CD kapely For King & Country. Jádrem kapely tvoří dva bratři známé australsko-americké zpěvačky Rebecca St. James, kterou možná někteří znáte. Jejich nejnovější album **Run Wild. Live Free. Love Strong.** může získat ten, kdo správně odpoví na tři otázky. Odpovědi na lístku odevzdávejte vaší vedoucí Katce nebo je můžete vhodit do schránky na faře či poslat na e-mail redakce jakob.redakce@seznam.cz **do 20. listopadu 2015.**

Soutěžní otázky:

1. Z jakých částí se skládá ordinárium.
2. Ve kterém liturgickém období se nezpívá Aleluja.
3. Kdo je patronem zpěváků a hudebníků.

Rok zasvěceného života

V závěru roku zasvěceného života vám díky velmi usilovné práci paní Marie Kašpařikové č. p. 102 a jejích přátel, můžeme nabídnout seznam řeholních sester pocházejících z naší farnosti. Po nahlédnutí do tohoto výčtu určitě uznáte, o jak náročnou práci se jednalo.

Seznam, který obsahuje ještě další informace (místo působení sester, zajímavé údaje) je vložen v naší farní kronice. Chtěli bychom proto společně s paní Kašpařikovou poprosit všechny, kdo by zjistili, že v seznamu některá řeholnice schází nebo máte doplňující informace o těch, které jsou vypsány (nezapomenutelné zážitky apod.), abyste neváhali a buď přímo paní Marii Kašpařikovou nebo pana faráře kontaktovali, aby byly tyto informace přidány do farní kroniky a mohli se tak uchovat pro další generace. Je neuvěřitelné, jak velké požehnání Bůh prostřednictvím těchto svých nevěst naší farnosti dává a kolik přimlůvkyň v nebi máme.

Řádové sestry z Vlčnova

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. Amadea Marie Klabačková č. p. 225 (* 10.8.1913 † 10.12.1986)

Pomáhala šít, při výrobě hostií, vychovatelka v sirotčinci, v dětských domovech, v nemoci prodlévala celé hodiny před svatostánkem.

S. Bona Anna Ryšavá č. p. 680 (* 5.11.1914 † 6.4.2002)

Učila zpěv a hru na klavír, hrála na varhany, byla usměvavá, laskavá a oblíbená lidmi.

S. Daniela Františka Ryšavá č. p. 680 (* 15.5.1917 † 26.1.2008)

Vyučovala hře na klavír, pracovala v expedici hostií, byla varhanicí, posledních 6 let prožila trpělivě jako ležící pacient.

S. Valerie Františka Cahlová č. p. 142 (* 28.2.1922) (žije ve Střelcích u Brna)

S. Reginalda Marie Cahlová č. p. 142 (* 28.12.1923 † 2.6.1968)

Byla velmi svědomitá, pečlivá, pracovitá, zodpovědná, pracovala na zahradě, v prádelně, vše co dělala bylo prvotřídní.

S. Blažena Anna Knotková

č. p. 508 (* 16.9.1923 † 10.3.1976)

Měla velké nadání pro výtvarné práce, byla trpělivá a vlídná.

S. Bohdanka Božena Knotková

č. p. 508 (* 1.6.1931)

Žije ve Střelicích u Brna.

S. Monika Marie Křapová

č. p. 96 (* 13.10.1939)

Žije ve Střelicích u Brna.

S. Filomena Anna Nevařilová

č. p. 553 (* 8.12.1903 † 3.10.1998)

Milovala Boha a lidi, byla energická, pracovala na zahradě, na poli, udělala si autoškolu, s láskou se obětovala pro sestry a děti z ústavů.

Zleva S. Amadea Marie Klabačková,
S. Bohdanka Božena Knotková

S. Roberta Františka Hanáčková (* 21.5.1913 † 25.10.1993)

Byla usměvavá, obětavá, výborná kuchařka, byla tichá, nenáročná, skromná a trpělivě nesla kříž nemoci a bolesti.

S. Maxima Anežka Štěrbová

Ploty (* 28.9.1916 † 8.7.2000)

Vypomáhala v zemědělství, vedoucí prádelny, sanitárka v domově důchodců, horlivá, zbožná, obětavá, prodělala mnoho nemocí, bolest obětovala za kněze.

S. Emerika Anna Cingalková Ploty (* 21.10.1901 † 26.5.1984)

Starala se o zahradu, pracovala v prádelně, pečovala o domácí zvířata, byla praktická, dobrosrdečná, štědrá, modlitbami podporovala několik bohoslovců.

ŘÁD MILOSRDNÝCH SESTER KARLA BOROMEJSKÉHO**S. Marie Tiburcie Rozálie Pilková** č. p. 76 (* 21.9.1881 † 5.1.1971)**S. Frontina Františka Pilková**

č. p. 76 (* 26.9.1879

† 1.8.1920)

Představená v nemocnici v Nymburce.

S. Thomáše Marie Pilková

č. p. 76 (* 18.1.1887

† 3.3.1917)

Tři rodné sestry Pilkovy, jejich bratr P. František Pilka

(29.11.1891 † 5.6.1952). Jejich sestra Anna (*1869) byla babička Mons. Josefa Mošťka a jeho čtyř sester.*

Zprava: P. František Pilka, S. Marie Tiburcie Pilková

S. Verburga Marie Knotková

(* 2.7.1883 † 15.2.1959)

18.8.1990 v 17 letech vstoupila do kláštera, žila tam 59 roků. Zemřela v Novém Jičíně.

S. Vítěslava Cilenka Mošťková

č. p. 469 (* 5.11.1911 † 1929)

Pohřbena ve Frýdlantu nad Ostravicí.

Zemřela v pověsti svatosti.

S. Cecílie Marie Mošťková

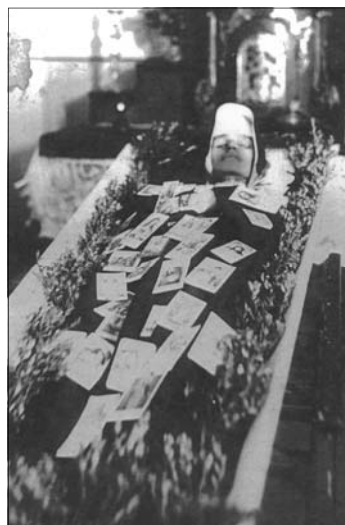
č. p. 469 (* 6.10.1914 † 1936)

S. Vítěslava Anežka Mošťková

č. p. 469 (* 18.4.1922 † 3.10.2002)

S. Dalena Cilenka Mošťková č. p. 469 (* 7 .10.1933 † 4.2.2002)

Čtyři rodné sestry Mons. J. Mošťka.

S. Cecílie Marie Mošťková, zemřela v Praze

KONGREGACE MILOSRDNÝCH SESTER SV. KŘÍŽE

S. Anežka Marie Kolková č. p. 334 (* 16.11.1935)

S. Pavlína Františka Kolková č. p. 334 (* 3.3.1945)

S Emilie Božena Zemková č. p. 389 (* únor 1914)

Začala v Kroměříži, studovala hudební školu, byla učitelka houslí, působila v Holešově, za komunistů pracovala v Broumově v textilce.

KONGREGACE SESTER PREMONSTRÁTEK

S. Metodějka Šobáňová

ANGLICKÉ PANNY

S. Marie Norberta Anna Vozárová č. p. 137

SESTRY NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE

S. Grácie Foléména Pavelčíková Pod vinohrady *asi 1900

Do kláštera vstoupila 2.1.1914 ve Šternberku.

S. Knotková

KONGREGACE SESTER SV. CYRILA A METODĚJE

S. Mercedes Františka Moštková č. p. 154 (* 10.11.1919 † 29.4.2000)

SESTRY, U KTERÝCH NEBYL ZJIŠTĚN ŘÁD

S. Marisstella Marie Mikulcová č. p. 109 (* 11.3.1900 † 10.12.1970)

S. Anežka Božena Mikulcová č. p. 109 (* asi 1910 † 1943)

S. Marieta Chvilíčková Na vale († ve věku 83 let)

S. Gertrúda Anastázie Knotková (* 1900 † 8.4.1993)

S. Zdenka Anna Klabačková č. p. 362 (* 1914 † 1984)

S. Beatrix Filoména Moštková č. p. 151 (* 24.9.1878 † 16.4.1916 ve Šternberku) Do kláštera vstoupila v roce 1901. Zemřela po dlouhé nemoci, kterou snášela s příkladnou trpělivostí a odevzdaností do vůle Boží.

S. Rajmunda Marie Kolková (* asi kolem roku 1880)

V Přerově se starala o klášterní zahradu.

S. Gertruda Anežka Mošťková č. p. 92 (* asi kolem roku 1900)

S. Gertruda Filomena Knotková č. p. 126 (* asi kolem roku 1900)

S. Ludvíka Marie Vaďarová (* asi kolem roku 1900)

S. Blandina Anastázie Cahlová

S. Valerie Anežka Koníčková č. p. 25 (* asi 1910 † 1935)

S. Filoména Mošťková č. p. 189 (* asi kolem roku 1900 † asi v 25 letech)

Biblická soutěž o panoramatickou fotografii našeho kostela

Drazí bratři a sestry,

nabízíme možnost získat velkoformátovou panoramatickou fotografii (18 x 60 cm) našeho kostela, jakou lze nalézt v jedné z vývěsek před kostelem. Výherce vylosujeme ze správných odpovědí, které odevzdáte v zákristii, vhodíte do schránky na faře či pošlete na e-mail redakce jakob.redakce@seznam.cz.

Soutěžní otázky:

1. Jak se jmenoval slepec, který po svém uzdravení šel a následoval Ježíše? Četli jsme o něm nedávno v nedělním evangeliu.
2. Jak je jinak nazývána první kniha Bible - 1. kniha Mojžíšova?
3. O kterých událostech uslyšíme častěji ve čteních na konci církevního roku?
 - a) O stvoření světa a člověka.
 - b) O Ježíšově pokušení na poušti.
 - c) O Ježíšově druhém příchodu.

Odpovědi odevzdejte do 15. listopadu 2015.

Vyhlášení výsledků prázdninových soutěží

Zvědavému farním časopisu Jákob se opět prostřednictvím prázdninových soutěží podařilo zjistit, jak mnozí z vás prožívali horké letní dny a co všechno viděli. Nezbyvá proto než vyhlásit ty šťastné, kteří nejen udělali velkou radost naší redakci a panu faráři, ale také získají drobnou odměnu.

Protože i tento rok byla účast velmi vysoká, celkem na faru připutovalo 22 pohlednic, bylo o to obtížnější vybrat vítěze.

Rukou otce Ladislava padl los na pozdrav z Vyššího Brodu od **kluků Mlýnkových**. Za největší počet zaslaných pohlednic si odnesou malou odměnu **Eliška a František Zpěvákovi**, kteří na nás mysleli ve Velkých Karlovicích, v ZOO ve Zlíně, na Svatém Hostýnu, v Beskydech i na Slovensku v Březnu a v Novom Kráme.

Dostala se nám do rukou i velmi originální pohlednice od **paní Zdislavy Juračkové a její rodiny**, která si také zaslouží malý dárek. O velké překvapení se nám také postarala **rodina Solařova**, která zaslala pozdrav z Bulharska a protože se jedná o soutěžní pohlednici, která za námi urazila největší vzdálenost, tak patří také mezi naše vítěze.

Prosíme výherce, aby si slíbené odměny vyzvedli v zákristii. Gratulujeme.

Všechny pohlednice si můžete prohlédnout na nástěnce v kostele.

NAMALUJ KOSTEL

Vzít do ruky pastelku či štětec se nezalekly tři šikovné děti z naší farnosti.

Františka Mošťková namalovala kostel Povýšení Sv. Kříže ve Františkových Lázních, jak můžete vidět i na obrázku. Sourozenci **Zpěvákovi, Eliška a František**, odevzdali do soutěže moc hezké kresbičky zachycující sv. Hostýn, Velehrad, kostel sv. Kataríny v Jasenie, kostel sv. Juraja v Lopeje a Predajnú na Slovensku.

Všem účastníkům moc děkujeme, v zákristii na ně čeká malé překvapení.

Program

- neděle 1. 11. Slavnost Všech svatých**
7.30 hodin Mše svatá
9.30 hodin Mše svatá
14.30 hodin Dušičková pobožnost
- pondělí 2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**
18.00 hodin Mše svatá
- čtvrtek 5. 11.**
10.00 hodin Mše svatá v Charitním domě
- neděle 15. 11. 33. neděle v mezidobí**
100. výročí narození Patrika Kužely, jáhna dominikánského řádu
7.30 hodin Mše svatá
9.30 hodin Mše svatá, hlavní celebrant kardinál Dominik Duka
Po mši sv. pobožnost na hřbitově u symbolického hrobu Patrika Kužely
14.00 hodin Beseda s otcem kardinálem v Klubu sportu a kultury
Poté odhalení a požehnání pamětní desky na rodném domě Patrika Kužely (Vlčnov 141)
- neděle 29. 11. 1. neděle adventní**
7.30 hodin Mše svatá
9.30 hodin Mše svatá
Nový liturgický rok (cyklus C)

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní okolnosti budou sděleny v ohláškách.

Autoři fotografií:

P. Ladislav Kunc: titulní strana, 13, 16
Člověk a víra - Martina Moštková: 5
archiv rodiny Kuželovy: 7
archiv rodiny Kašpaříkovy: 10 a 11

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Vlčnov.
Redakci tvoří Marie Mikuláštková, Anna Moštková, Martina Moštková a Bronislava Jakoubková pod vedením P. Ladislava Kunce.

Webové stránky naší farnosti: www.vlcnov.farnost.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na adresu redakce:
jakob.redakce@seznam.cz

Tisk: www.vydavatelstvibrazda.cz

FOTOseriál

NEHODA

Beáta má plnou hlavu starostí a tak moc nedává pozor. Podobně jsou na tom i řidiči osobních automobilů, kteří právě vjíždějí do nepřehledné křižovatky. Dojde tak k velmi nešťastné nehodě a mladá dívka zůstane nehybně ležet na zemi.

1

Neboj se, všechno bude dobré.

Řidička automobilu zraněnou Beátu utěšuje.

2

Pane Ježíši, dodej jí sílu, ať se uzdraví.

Účastníci nehody mají velký strach o život dívky a neví, co mají dělat.

4

3

V nemocnici pečuje o Beátu obětavá sestřička.

Všichni společně kleknou před svatostánek a modlí se.

5

7

Beáta v doprovodu nových přátel opouští nemocnici.

6

Jsme moc rádi, že se cítíš lépe. Modlili jsme se za tvé zdraví.

Sestřička má pro všechny báječnou zprávu. Beátě se ulevilo a co nevidět půjde domů.

Beáta si z této nešťastné nehody odnesla sice plno škrábanců a bolavou hlavu, ale také na vlastní kůži zjistila, jakou sílu má modlitba. Už ví, že na starosti nikdy není sama, ale může se spolehnout na pomoc Pána Ježíše, který je s ní i v těch nejtěžších chvílích a má ji rád.

Konec